

De Jezus-Paas-Mythe
Is verzoening door bloed mogelijk?

Door P.F.v.d.Meer sr

Pentahof@planet.nl

www.pentahof.nl

Dit is uitgave no. 1045 van het
Lage Landen Leerhuis

Datum 16-04- 2017

Inleiding

Het gaat in de Bijbel om een rechtvaardige leefwijze, dus over het menselijk gedrag dat met de Goddelijke wetten overeen dient te stemmen. Zonde is veronachtzaming van deze wet(ten). Het begrip zonde hield niet zozeer een foutieve handeling in, maar hield verband met het tekortschieten in de wetsnaleving. Het gaat om een rechtvaardige levensstijl van de Israëliet ten opzichte van de Torah. Jezus zou gestorven zijn voor de zonden, om de menselijke schuld af te betalen aan God. Later zou Jezus opgewekt zijn uit de doden tot onze rechtvaardiging. Het woord 'opwekken' wijst in de Bijbel steeds naar iemand die uit z'n slaap wordt wakker gemaakt. In de gedachtewereld en christelijke mythe gingen mensen het leven binnen zónder een gedachte aan opstanding. Het weer tot leven brengen van een lijk was oudtijds absurd en behoorde tot de onmogelijkheden. De notie van de onsterfelijkheid van de ziel en van het lichaam komt bij de Grieken vandaan, en behoorde niet tot Israël's gedachtegoed.

Bij de Israëlieten en later bij de joden was de onsterfelijkheid en wederopstanding een niet te plaatsen idee, aangezien een lijk voor hen onrein gold. De levensgeest keerde volgens hen terug tot God, en deze bleef niet ergens rondzweven om zich eens weer met het lichaam te verenigen. Een levend lijk was voor hen een niet te bevatten denkbeeld. Alleen bij het zogenaamde wereldeinde dacht men aan een opstanding. Om de opstanding van Jezus voor de Israëliet en Griek aanvaardbaar te maken, zou van hen een totaal ander denken hebben vereist. De kerkvaders moesten dan ook God erbij betrekken, door te stellen dat God Jezus zou hebben opgewekt, wat voor de vroegchristelijke gemeenschap een onmogelijke daad van God zou zijn om te aanvaarden. De kerkvaders draaiden de rollen dan ook om, door de Christos-mythe die in de toen ter tijd bestaande scholen geleerd werd over Jezus, voor historische werkelijkheid te nemen. Het ging echter om de aloude mythen van de oude culturen, o.a. uit Egypte, waarin Horus als herrijzende zon werd voorgesteld, die als een Osiris op 21 december stierf, om na drie nachten en drie dagen op te staan als een Horus. Jezus is hierbij identiek aan Horus. Van een Jezus-school veranderde het in een Christos-mythe, en

die is men later voor historie gaan nemen. Geen enkele vroeg-christelijke groep geloofde wat de kerkvaders begonnen te leren over de lichamelijke wederopstanding van een zekere Jezus. De aanhangers van de Christus-mythe waren zichzelf gaan beschouwen als een deel van het koninkrijk Gods dat verheven was boven de bestaande aardse machten. De latere kerk begon zich te zien als het geestelijke Israël, als het Rijk Gods. Men had Jezus als Heer tot koning genomen, en hiermee God als Koning verworpen. Het ging deze christenen wel om hun vrijheid, om een vrij koninkrijk. Hun Heer stond zelf boven de keizer. De Jezus-beweging was alzo uitgegroeid tot een Christus-cultus, waar Jezus als Heer van het onmetelijke universum werd uitgeroepen. In het Nieuwe Testament is Paulus degene die het fundament van deze nieuwe christelijke religie heeft gelegd. Paulus bekeerde zich tot de Christus-cultus, door een zogenaamde openbaring van Jezus aan hem, zoals in Galaten 1 staat omschreven. Paulus was de eerste dialectische Christus-denker, en zijn begrippen over verzoening, wet, schuldvergeving, evangelie, geest, lichaam van Christus, oordeel, verlossing, etc. hebben een heel andere lading dan ze in het Oude Testament hebben. De Christus-mythe is door Paulus veranderd in een evangelie om een nieuwe maatschappelijke orde op te bouwen. Het positieve was hiervan dat er aangedrongen werd op een heilig leven. Daarmee alleen ben je er echter niet, want wanneer dat heilige leven niet uitgaat van de werkelijkheid, bouw je aan een leugendenkbeeld.

Jezus

Jezus wordt gezien als het hart van de christelijke cultuur. Neem de historische Jezus weg, en de complete christelijke cultuur stort in elkaar. De grote zeer verontrustende vraag voor christenen –met name voor de christelijke leiders, de clerus- is of Jezus écht heeft bestaan en rondgewandeld op de aarde?

Over Jezus zijn zeer veel boeken geschreven. De kerkleer is geheel en al gebouwd op het dogma van de vleeswording van God via Jezus, die voor de zonden der mensen mens zou zijn geworden, geboren uit de maagd Maria, die geleden heeft en door zijn bloedstorting God de Vader diens

toorn heeft gestild, en een deel der mensen heeft losgekocht door de prijs van zijn bloed, welker plaats reeds zijn bereid in een hemels gewest.

Haal Jezus weg, en de alle christelijke kerken zakken in elkaar.

Het is dan ook een zeer groot waagstuk om het fundament waarop 2,1 miljard christenen hun hoop hebben gevestigd te betwifelen en te ondergraven. Het houvast dat de ruim 2 miljard christenen menen te hebben moet je niet zomaar even afpakken van al die lieve mensen. Dan wordt het oorlog.

"WILL THE REAL JESUS CHRIST PLEASE ASCEND.."

Vijf redenen om aan te nemen dat Jezus nooit heeft bestaan

<http://www.ninefornews.nl/vijf-redenen-om-aan-te-nemen-dat-jezus-nooit-heeft-bestaan/>

De meeste onderzoekers denken dat de evangeliën in het Nieuwe Testament 'gemythologiseerd' zijn. Ze denken dat een controversiële joodse rabbijn genaamd Yeshua Ben Yosef aan het begin van de eerste eeuw een aantal volgelingen om zich heen verzamelde en het fundament legde voor het christendom.

De onderzoekers veronderstellen dat veel Bijbelverhalen over de maagdelijke geboorte, wonderen en wederopstanding zijn gebaseerd op mythische thema's die populair waren in het oude Nabije Oosten. Op dezelfde manier baseren hedendaagse filmmakers nieuwe films op oude plotelementen.

De afgelopen 200 jaar hebben veelal christelijke theologen en historici oude teksten geanalyseerd. Ze keken ook naar teksten die uit de Bijbel zijn gelaten. Honderden jaren lang werd het christendom alleen

onderzocht door christelijke onderzoekers. Ook vandaag de dag hebben de meeste onderzoekers nog een religieuze achtergrond.

David Fitzgerald is een atheïstische spreker en schrijver. Het fenomeen [Zeitgeist the Movie](#) liet miljoenen mensen kennismaken met de mythische oorsprong van het christendom. Maar Zeitgeist bevat net als andere soortgelijke werken de nodige fouten waardoor de geloofwaardigheid wordt ondermijnd. Fitzgerald corrigeert de fouten om jonge mensen op een laagdrempelige manier toegang te geven tot de informatie.

Richard Carrier laat zien hoe het christendom mogelijk is ontstaan zonder een wonder. Joseph Atwill stelt daarnaast dat Jezus is bedacht door de Romeinen. Steeds meer onderzoekers vragen zich na het bestuderen van oude teksten af of Jezus wel echt bestaan heeft. Er zijn vijf kernpunten die het debat keer op keer doen oplaaien.

Er is geen bewijs uit de eerste eeuw voor het bestaan van Yeshua Ben Yosef

Zoals auteur [Bart Ehrman](#) schrijft: "Wat hebben pagaanse auteurs uit die tijd over Jezus te zeggen? Niets. Zijn pagaanse tijdgenoten verwijzen nooit naar een zekere Jezus. Er zijn geen geboorteaktes, geen transcripten, geen overlijdensaktes, geen referenties, niets. In niet-christelijke en niet-joodse bronnen uit de eerste eeuw wordt nergens verwezen naar Jezus. We beschikken over een groot aantal documenten uit die tijd – teksten van dichters, filosofen, historici, wetenschappers en overheidsfunctionarissen. De naam van Jezus wordt in deze stukken nergens genoemd."

De eerste schrijvers van het Nieuwe Testament zijn niet op de hoogte van de details van het leven van Jezus

Paulus lijkt bijvoorbeeld niet op de hoogte te zijn van de maagdelijke geboorte van Jezus. Geen wijzen, geen ster in het oosten, geen wonderen. Hij noemt de apostelen van Jezus nooit discipelen. Sterker nog, hij zegt nooit dat Jezus discipelen had of wonderen verrichte. Hij weigert biografische details te onthullen en de weinige cryptische hints die hij geeft zijn niet alleen vaag, maar spreken de evangeliën tegen. De leiders van de vroege christelijke beweging in Jeruzalem als Petrus en Jakobus

zouden volgelingen van Jezus zijn, maar worden door Paulus herhaaldelijk aangevallen omdat ze geen ware christenen zouden zijn.

Het Nieuwe Testament beweert geen verslag uit de eerste hand te zijn

We weten dat de evangeliën van de apostelen Matteüs, Marcus, Johannes en Lucas pas in de tweede eeuw hun naam hebben gekregen, 100 jaar nadat het christendom van de grond zou zijn gekomen. In die tijd werd veel geschreven onder pseudoniemen.

De evangeliën, de enige verslagen over een historische Jezus, spreken elkaar tegen.

Het evangelie van Marcus zou het oudste verslag zijn over het 'leven van Jezus'. Uit analyses blijkt dat Lucas en Matteüs het werk van Marcus later hebben aangepast op basis van hun eigen correcties en nieuw materiaal. Maar ze spreken elkaar tegen omdat ze met verschillende doelen en voor een verschillend publiek zijn geschreven. Zo komen bijvoorbeeld de [verhalen over Pasen](#) niet met elkaar overeen.

Moderne onderzoekers die de echte Jezus zeggen te hebben gevonden, beschrijven totaal verschillende personen

De historische Jezus (als er al één is geweest) was mogelijk een Messiasbelijdende koning, een conservatieve rabbijn, een fanatieke revolutionair, een vredestichter, een progressieve farizeeër, een Galileïsche sjamaan, een Hellenistische wijsgeer, maar niet alles tegelijk. Academici moeten zich schamen, aldus John Dominic Crossan.

Jezus lijkt [volgens Fitzgerald](#) een effect – niet de oorzaak – te zijn van het christendom. Paulus zocht samen met de rest van de eerste generatie christenen naar vertalingen van Hebreeuwse geschriften om een mysterieus geloof te creëren voor de Joden, en te concurreren met de aloude Egyptische, Perzische, Hellenistische en Romeinse tradities.

http://www.positief-atheisme.nl/atheïsten/jim_walker/heeft_een_historische_jezus.html

<http://stamperius.com/hannesmeinkema/teksten-texts/voetnoten/het-bestaan-van-jezus/>

http://www.pateo.nl/HTML/NL/Artikelen/Pasen_is_het_Passeerfeest.htm

De kerkleer

De kerkleer is tot een dodencultus geworden. Het beeld dat de kerk van Jezus heeft ontworpen staat met de werkelijkheid op een gespannen voet. De kerk spreekt over Jezus als de Man van Smarten, die Zijn bloed vergoot voor 's mensen heil, tot afbetaling van des mensen schuld bij God de Vader. De kerk heeft geen oog voor de kosmische Christos, door welke wijzelf een gezalfde worden (christ – zalven) wanneer wij ons oude leven afleggen en opstaan in een nieuw leven, Gode gewijd en wat op harmonie rust. Dan keren wij ons tegen het kwaad, tegen leugens, tegen geweld en oorlog en worden wij vredestichters. Liefde bestaat immers uit gerechtigheid en waarheid. Het gaat daarbij niet langer om maar ergens in te geloven, te geloven in de leer der kerk, maar het gaat om weten, de kennis. Hierdoor ontstaat een hogere ontwaakte mensensoort, die rechtvaardigen worden genoemd. Zij zullen het gezegende aardrijk beërven. Deze mensensoort dient verwekt en geboren te worden volgens Goddelijke Scheppingswetten, zodat hun lichamen de Goddelijke Geest kunnen ontvangen en zij hun bewustzijn op een hoger plan kunnen ontwikkelen. De leer van de Christus was oorspronkelijk een innerlijke zaak, waarbij de mens zijn dierlijke neigingen (het veelvratige rupsenbestaan) overwint en aflegt. De kerk maakte er een uitwendige zaak van, door Jezus als een historisch figuur te nemen die plaatsvervangend een zoenoffer bracht voor de zonden der mensheid. Echter, niet iedereen zou volgens de kerkleer in de hemel mogen komen. Die gunst zou slechts voor een kleine groep uitverkorenen zijn. Hun plaatsen zouden in de hemel reeds gereserveerd klaar staan. De mens die gelooft dat Jezus voor hem betaald heeft zou gered zijn en vergeving ontvangen. Dit is een vrij gemakkelijke aangelegenheid waar veel misdadigers gretig gebruik van maken, om aan het eind van hun leven in Jezus te geloven, om in de hemel te mogen aanlanden. De knapste theologen kunnen echter geen antwoord geven op de volgende vraag:

Indien Jezus met Zijn bloed de openstaande rekening van alle menselijke zonden bij God heeft betaald. Wat voor noodzaak heeft God daarna om ons de zonden te vergeven? Waar afbetaling plaatsvond, is geen vergeving noodzaakelijk. Af is af.

Ik heb deze vraag aan prof. dr. Jan Hoek voorgelegd een aantal jaren geleden, en hij beloofde een antwoord erop te zullen geven. Dat antwoord moet nog komen. Duurt wel wat lang, maar ik zal Jan nog eens even eraan herinneren. Zo moeilijk moet dat toch niet voor hem zijn om er een oor aan te naaien.

Om zelf als mens het zoonschap Gods te bereiken dient een mens zijn zelfzucht te verliezen en zijn lichaam en geest te zuiveren. Het Rijk Gods dient van binnenuit de mens gestalte te krijgen. Ons lichaam dienen wij te zuiveren, aangezien de mens is wat hij eet. De mens is niet gemaakt om dierlijk voedsel te eten, om alcohol te drinken en nicotine via roken in te ademen. Deze zaken houden ons af van de Boom des Levens. Wij mogen ook geen slaaf zijn van allerlei systemen. Wij mogen er geen verslavingen op na houden. In het Nieuwe Jeruzalem komen alleen gezuiverden en geen honden, dat wil zeggen, mensen die met bloed besmeurd zijn, gieregaards en onreinen. Alleen de gezuiverde mens is een ware cultuurdrager. Deze mens gaat voor zuiverheid, zedelijkheid, reinheid, wetenschap, echte kunst, Godsvreze, etc. om als een voorbeeld te zijn van goed burgerschap, waardoor de mensheid op een hoger plan komt door hoger bewustzijn. Dit zijn de wáre levensvernieuwers, verlossers, redders, helden en geuzen der mensheid, die naar vervolmaking staan en op weg zijn ernaar toe. Zij hebben de christos in hun hart, nl de bewustwording van hun innerlijk om verenigd te worden met de Goddelijke Geest.

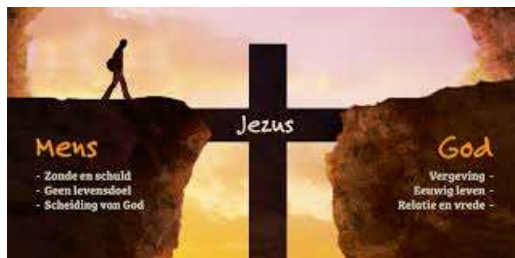
Geen dierenoffers en geen bloedstorting ter verzoening

Overall waar oudtijds in de ‘heilige’ geschriften melding wordt gemaakt van dierenoffers, is dat symbolisch bedoeld dat de mens zijn dierlijke aard moet offeren, zodat het Goddelijke in die mens een plaats kan krijgen, nadat deze van zijn aardse materiële banden is

bevrijd en tot opstanding (hogere bewustwording) kan komen. Immers, in de oudheid waas alle leven heilig en zou geen enkel Godegewijd persoon of priester zich vergrijpen aan het leven van enig dier. Vandaar dat de mensen in die tijd vegetarisch leefden. Later is door verval en het overtreden van de geslachtswetten een mensheid ontstaan die op dierlijk niveau kwam te leven, waarbij het besef van de heiligheid van alle leven totaal verdween en men zich tegoed deed aan dierlijk vlees en bloed. Het doden van mensen en dieren wijst erop dat de mens zijn driften niet meer kan beheersen. En in zulke tijden kon de priesterstand de mensen wijsmaken dat bloed van geslachte dieren –of zelfs van een mens als Jezus- de mens zou kunnen reinigen van zijn zonden (taura-bolium) en men door bloedwassing zou worden wedergeboren tot eeuwig leven. Jezus zou het Lam Gods zijn dat geslacht werd voor de zonden, maar dit betekent niets anders dan dat de zon in het teken van Aaries (Ram) overging in het volgende teken Pisces (Vissen). Dat God zijn zoon zou hebben geofferd om de zonden van de mensen weg te dragen op het kruis is in werkelijkheid puur heidens. Dit past niet in Israels echte oude religie. Ook is de Scheppergod geen slachtersbaas die een dier slachtte om Adam en Eva rokken van vellen aan te kunnen trekken (de zogenaamde aegis). Men kan van vlas of katoen ook mooie rokken maken, indien men het verhaal letterlijk opvat.

Jezus is ook niet aan een kruis gestorven, maar volgens het Grieks aan een xulon of paal, om daar zijn bloed te laten vloeien tot verzoening. Als dat zo was geweest, had de wereld er nadien wel anders uit gezien dan die nu is. De ware betekenis van de woorden ‘gewassen door het bloed van Christus’ is dat dit wijst op de innerlijke reiniging van ons geweten en wij door eenwording van onze lagere dierlijke natuur met de nieuwe hogere goddelijke natuur een hoger bewustzijn ontvangen en niet langer ons ophouden in iets te geloven wat de kerk ons voorhoudt, maar de dingen zelf innerlijk weten, waardoor de zuiverheid van het bloed van het menselijk geslacht wordt hersteld, waardoor als gevolg de zonden verdwijnen als sneeuw voor de zon. Is het innerlijk van de mens (ook wel ziel genoemd) eenmaal gelouterd, dan zal de mens als herboren worden en op aarde een

hemels bestaan gaan leven, maar zolang als mensen zich aan een vrij en geperverdteerd geslachtsleven overgeven moet daar lichamelijk en geestelijk lijden op volgen. De bovennatuurlijke kennis en verlichting die ten deel valt aan de gelouterde en herboren mens, kan niet ten deel vallen aan gewoon wetenschappelijk onderzoek van mensen, ook al is men nog zo knap en van een hoog IQ.

De huidige chaos in deze wereld kan niet met materiële middelen worden opgelost. Dus niet met de modernste wapens, en ook niet met geld. Alleen wanneer mensen de christos in hun hart laten geboren worden zal ertoe leiden dat de wereld zich zal herstellen en de Gouden Tijd zal terugkeren. Dat is de ware betekenis van de ‘wederkomst van Christus’. Er komt heus geen mannelijke verschijning uit de hemel op een wolk naar de aarde, en er is geen zogenaamde opname van een aantal gelovigen die met deze mannelijke verschijning naar een denkbare hemel gaan, waarna de hel op aarde zou losbreken. De kerk plaatste God buiten de mens, als een Vaderfiguur in de hemel waarvan wij afhankelijk zijn. Wij zouden volgens de kerkleer vannature slecht zijn, volgens de Heidelbergse Catechismus onbekwaam tot enig goed en geneigd tot alle kwaad. Mooi geformuleerd, maar het klopt niet. Dat het Rijk Gods in ons mensen tot ontwikkeling dient te komen, daar werd in de kerk niet op gewezen. Een mens dient drie zaken in hoofdzaak te leren kennen:

1. Dat alles op aarde vanuit de kosmos door voor ons onzienlijke krachten en machten wordt beïnvloed volgens natuurwetten

2. Dat het zeer hoge intelligente wezens zijn die zorgdragen voor deze beïnvloeding om het leven in stand te houden en op een hoger plan te brengen
3. Dat wij de natuurwetten leren kennen en toepassen in ons gehele leven, zodat de chaos op aarde zal veranderen in een paradijs.

Het gaat om inwijding tot het hogere levensmysterie, waarbij de kennis van dood en leven centraal staat. Dat is in de natuur duidelijk te zien, o.a. in het ontkiemen van zaden, in de rups die zich in zijn doodskleed wikkelt, sterft en opstaat als vlinder. Door de vernieuwde en tot nieuw leven verwekte mensen zal de nieuwe aarde gestalte verkrijgen, Zij die aan de inwijding hebben deelgenomen, zegt Aristophanes, leidden een onschuldig, kalm en heilig leven; bij hun sterven (ster-ven = terugkeren naar de sterren) hadden zij het oog gericht op het licht der Elyseese velden, terwijl de overigen niets anders konden verwachten dan altoosduende duisternis (onwetendheid). Inwijding is geen duister iets, geen tovenarij, maar is simpel de verdieping van ons denken en voelen, een dieper verstaan, niet slechts geloven, maar weten, waardoor we onszelf leren kennen en het Goddelijke leren beminnen met geheel ons hart en wezen. Dan onderwerpt men zich vrijwillig aan de Goddelijke wil en wetten, waardoor ook de tegennatuurlijke hang naar geld en goed wordt gebroken. Dan weet men wie men is, vanwaar wij komen en waarheen wij gaan, om herenigd te worden met de Goddelijke Geest.

De christelijke kerk vreest de kennis der waarheid, de volle wetenschap. De kerk voelt aan dat met de ontdekking en onthulling van de echte waarheid betreffende Jezus en de betekenis van Christus, haar einde beslist is. Vandaar dat men de mensen zoet houdt met geloof in onmogelijke wonderen en verborgenheden. De kerk wil zolang als het kan het tijdstip van haar ondergang zien te rekken, maar dat zal haar niet baten. Het waterman tijdperk zal een tsunami van waarheid te zien geven, waarbij alle leugens zullen worden weggespoeld. Er is geen redden meer aan voor de kerk.

Het kruisdrama dat door de kerk letterlijk en historisch werd -en nog wordt- voorghouden, heeft ertoe geleid dat er een eenzijdige mannelijke Godsvoorstelling is ontstaan. Daarin zou God als vader zijn zoon als zoenoffer eisen om de mensen los tekopen vanuit hun zondestaat. Op die wijze verviel de religie tot een monsterachtige zaak, waarin God wraakgierig is en de moord eist van zijn zoon, en buiten dat nergens genoeg mee neemt. Hij zou bij zichzelf raad hebben gehouden om een deel van de mensen uit te kiezen om in de hemel bij hem te mogen komen en daar met palmtakken tot in alle eeuwen hem lof toe te zingen. Terwijl het overgrote deel der mensen verwezen zou worden naar de brandende hel tot in alle eeuwen. Want *Alzo lief heeft God de wereld gehad dat Hij Zijn enige Zoon ervoor heeft overgegeven*, zoals in het boek Johannes staat. Jezus zou gewillig zijn om aan de wil van de Vader te voldoen, door die drinkbeker des doods te drinken, om daarmee de zonden te delgen en de hitte van Gods toorn uit te blussen,. Hij zou de middelaar tussen God en de mensen zijn. Dat het de mens zelf is die met God in het reine dient te komen zónder bemiddeling, wordt niet geleerd door de kerk, De mens zelf is in overtreding, en zonden kan men niet erven. Alleen door oprecht berouw is er vergeving en bewustwording om tot een nieuw beter leven te geraken. Wij dienen ons bewust te worden dat de volkomenheid van het lichaam slechts kan samengaan met de volheid van de Geest. Daarom dienen wij zuinig te zijn op ons lichaam.

De innerlijke leer van de Christos in ons dient opnieuw terug te komen, waarbij de mens in zijn dagelijkse leven de kosmische wetten respecteerd en naleeft. De mens dient een volksheld te worden om voor de echte waarheid uit te durven komen, en om alle misvattingen en dwalingen van kerk en staat aan het licht te brengen. Alle misstanden in de samenleving en op alle levensterreinen dient zuivering te komen. Er moet een kantelpunt in ons leven en in het leven der mensheid ontstaan waarbij men zelf ondergaat, sterft aan eigen dierlijke lusten, om tot een gezalfde op te staan, een christos te worden. Dan pas gaat men zegevieren over het dierlijke lagere bestaan, het zogenaamde veelvratige rupsenbestaan. Slechts een

gezuiverd en geheiligd lichaam kan het Goddelijke in zich opnemen en verteren. Een vernieuwd mens is een meester, een held, een overwinnaar, om de hemelse onderscheiding te ontvangen van de witte keursteen, waarvan in het bijbelboek Openbaring sprake is. Zo iemand heeft de 12 dierenriemtekens doorlopen, wat wijst naar de 12 poorten van het Nieuwe hemelse Jerusalem. Zo iemand is met Jezus in figuurlijke zin gestorven, begraven en weer opgestaan. Daarbij komt dat hij een medeschepper is geworden, een medekunstenaar en bouwmeester op aarde, grenzend aan het magische. Wij hebben een ontstaan en een bestaan, en daarna dient een overgang plaats te vinden van ons lagere naar het hogere om in harmonie te komen met het kosmisch volmaakte. Die vernieuwde mens of verlichte persoon leert zijn geslachtsdriften beheersen, zodat hij de lessen leert voor de huwelijksgemeenschap overeenkomstig de kosmische wetten. Door onwetendheid van de geslachtswetten is er een degeneratie ontstaan, een zieke mensheid, vol misdaad en allerlei plagen die men over zichzelf uitroept zonder het te beseffen. De hogere mens houdt zijn soort, ras en familie zuiver. Daarheen wijst Genesis 1-3, dat de mens niet zijn hartstocht dient te volgen en de verwekking van nageslacht niet in strijd mag zijn met de wetten der natuur. Anders komen er misdadigers en broedermoordenaars als Kain ter wereld. De hartstocht is als de slang gelijk die de mens om de tuin leidt en van de rechte weg afbrengt. Er dient een volmaakt nakomelingschap verwekt te worden. Dr. Hans Sterneder schrijft in zijn boek "Die Neugeburt der Ehe" het volgende:

"Daarom is het van ongemene betekenis met wie een mens zich in het huwelijk verbindt. Want de ganse verrotting der maatschappij zowel als de ellenden der mensheid zijn gevolgen van verkeerd-gesloten huwelijken en het verworpen geslachtsleven. Dit heeft niemand beter geweten dan Hij, die 2000 jaar geleden op de wereld verscheen om de mensen uit hunnen noden en verwarring te verlossen, nl Jezus Christus. Daarom begon hij bij zijn omwandeling op aarde direct te wijzen op hetgeen, waardoor de oorspronkelijke God-mensen uit het Paradijs waren verdreven, nl. op hun verzinken in de poel van het dierlijke geslachtsverkeer. Hij maakte de grondslagen bekend waarop

de ware huwelijksband dient te rusten en gaf aan hoe het geslachtsleven veredeld moest worden’.

Pasen is het Passeerfeest

Over de Germaanse oorsprong van deze viering (door Johan Oldenkamp)

Hopelijk geloof je (allang) niet meer in de Roomse misleiding waarin gedaan wordt alsof de Bijbelse verhalen over Jezus historische verslagleggingen zouden zijn geweest. De feiten vertellen ons immers een geheel andere [waarheid over Jezus](#).

De onomstotelijke waarheid is namelijk dat Jezus de personificatie is van de centrale zon van ons zonnestelsel. Gezien van het noordelijk halfrond, en dan met name tussen de breedtegraden van de kreeftskeerkring en de noordpoolcirkel, wordt de hemelse boogbaan van onze Lichtbrenger in het najaar ieder etmaal een beetje kleiner. Maar op (ongeveer) 21 december komt deze dagelijkse inkrimping stil te staan. Anders gezegd, de verandering in de celestijnse boog van de Verhevene is dan gestopt, oftewel “dood”. Maar na drie etmalen, waarin de nachten het langst

duren van het gehele jaar, komt deze hemelse boog weer tot leven, vanaf de zonsopgang op 25 december. Deze jaarlijkse wedergeboorte van kindeke Jezus vieren we met het Lichtfeest als voortzetting van het Germaanse Midwinterfeest.

Omdat de Roomse misleiders niet willen dat het ook voor oningewijden overduidelijk is, hebben ze de jaarlijkse sterfdag van Jezus (dus 21 december) verplaatst naar “Goede Vrijdag”, dat wil zeggen de vrijdag voor Pasen, oftewel vandaag. Ook hebben ze de betekenis van Pasen veranderd tot de herrijzenis van de Heiland, terwijl dat ieder jaar op 25 december gebeurt.

Net als Kerst is ook het Paasfeest van oorsprong een Germaans feest. Wordt tijdens het Midwinterfeest gevierd dat we weer voorbij het meest duistere deel van het jaar zijn geraakt, tijdens het Ostara-feest wordt gevierd dat de dagen weer langer zijn geworden dan de nachten. Anders geformuleerd, het licht van de dag heeft de duisternis van de nacht weer ingehaald of gepasseerd. De naam Pasen, vroeger in onze taal aangeduid als ‘Paschen’, zou volgens de officiële versie afkomstig zijn van het hebreeuwse woord ‘*Pesach*’, maar dat is de wereld op zijn kop. In werkelijkheid komen beide benamingen van het Oudgermaanse aanduiding voor ‘passeren’. Het Ostara-feest, tegenwoordig Pasen genoemd, is dus niets anders dan het Passeerfeest. Daarom wordt het in het Engels ook *Passover* genoemd. En die andere Engelstalige naam *Easter* heeft ook niets met het oosten (*East*) te maken, maar alles met de Engelstalige aanduiding voor wat in onze taal Ostara is geworden, namelijk *Eostre*.

We vieren dit (lange) weekeinde dus dat de dagelijkse lichtperiode de nachtelijke duisternisperiode is voorbijgegaan

qua lengte. Anders gezegd, het etmaal is weer in handen van het Licht. Kijk maar eens hoe we het werkwoord ‘passeren’ nog altijd gebruiken in onze taal. Ook een acte wordt immers gepasseerd, wat betekent dat de eigendomsrechten zijn overgegaan van de één naar de ander. En gaat de bal over van de één naar de ander, dan noemen we dat ‘passen’ (uit te spreken als ‘pasen’ als een samentrekking van het Engelse *pass* plus onze werkwoordsvorm ‘en’). Hoeveel duidelijker wil je het hebben?

Wanneer we het jaar zien als een cirkel dan vormen de rechte oversteeklijnen tussen de beginpunten van ieder seizoen een kruis in die cirkel. Dit is, voor alle duidelijkheid, het ware kruis van Jezus, zoals hier rechts staat afgebeeld. Tegenover het begin van de winter vanaf (ongeveer) 21 december ligt dan het begin van de zomer vanaf (ongeveer) 21 juni. Deze twee punten worden zonnewenden genoemd (of *solstitium* in het Latijn), omdat de richting van krimpende of groeiende boogbaan van de Lichtbrenger daarin omdraait (na drie tussenliggende etmalen). Tegenover het begin van de lente vanaf (ongeveer) 21 maart ligt dan het begin van de herfst vanaf (ongeveer) 23 september. Deze twee punten worden nachteveningen genoemd (of *aequinoctium* in het Latijn), omdat daarin de nachtelijke duisternisperiode exact gelijk (of even) is aan de dagelijkse lichtperiode.

Nu we dit alles weten kunnen we heel precies aangeven waarom we overmorgen het Passeerfeest vieren, want deze feestdag valt

volgens onze (oeroude) traditie altijd op de eerste zondag na de eerste volle maan volgend op de lentenachtevening. Dit jaar (2017) viel de lentenachtevening op maandag 20 maart. De eerstvolgende volle maan erna was afgelopen dinsdag, op 11 april. En overmorgen is het inderdaad de eerste zondag na die eerste volle lentemaan.

Word jij ook zo blij van de logica van [Wholly Science](#)? En wil je weten hoe het met de andere “christelijke” feestdagen zit, lees dan het e-boekje [Dienen onder God](#). Mocht je, tot besluit, meer willen weten over de oorspronkelijke Germaanse feestdagen, bestudeer dan de [Germaanse Maanjaarkalender](#).

Dit artikel is op vrijdag 14 april 2017 geschreven door [Johan Oldenkamp](#).

Gerelateerd

- [\[link\]](#) Pateo TV over de echte geschiedenis van de kerk
- [\[link\]](#) Het Germaanse verhaal van de Paashaas
- [\[link\]](#) Pateo Nieuwsbrief over de Germaanse oorsprong van Pasen

